

Dosarul nr. 2ra-533/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul Central (jud. V. Suceanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Veronica Patlaciuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Radu Dubceac împotriva Primăriei sat. Călmățui r-nul Hîncești și Dariei Balan cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, radierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vladimir Butuc și menținută hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Hîncești sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 1 decembrie 2017, Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Radu Dubceac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei sat. Călmățui r-nul Hîncești și Dariei Balan, intervenient accesoriu OCT Hîncești cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și radierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

În motivarea acțiunii a invocat la 2 noiembrie 2016, Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești a eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele Dariei Balan, prin care a fost repartizat în proprietate privată terenul cu nr. cadastral XXXXX (în baza deciziei nr. 9 din 16 ianuarie 1993).

A precizat că la momentul emiterii titlului menționat, terenul repartizat Dariei Balan era de pe lângă casa Elenei Damian care s-a folosit de acest teren și a construit pe acesta casa de locuit.

Astfel, Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești a eliberat ilegal și neîntemeiat titlul menționat reieșind din faptul că terenul în cauză anterior datei întocmirii titlului contestat aparține Elenei Damian, dar nu Dariei Balan.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 11 Codul funciar, titlul de proprietate pe terenul menționat urma să fie eliberat pe numele Elenei Damian.

A menționat că prin decizia Primăriei sat. Călmățui r-nul Hîncești nr. 9 din 16 iunie 1993, terenul litigios a fost atribuit familiei Axentie Damian și Elena Damian, pe numele cărora a și fost înregistrat terenul în Registrul deținătorilor de teren.

La momentul adoptării deciziei menționate, Daria Balan nu locuia în XXXXX, stabilindu-se cu traiul în sat. XXXXX r-nul XXXXX în anul 2012 cu mult timp după repartizarea terenului.

La 8 noiembrie 2017, în scopul respectării procedurii prelabile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, a înaintat Primăriei sat. Călmățui r-nul Hîncești o cerere de anulare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 2 noiembrie 2016 pe numele Dariei Balan.

La 13 noiembrie 2017, a recepționat răspunsul la cererea prelabilă, prin care Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești a sugerat adresarea în instanța de judecată.

A precizat că este succesorul testamentar al Elenei Damian și nu are posibilitate de a perfecta moștenirea în privința terenului nominalizat care de fapt a aparținut Elenei Damian, deoarece Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești neîntemeiat a eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele Dariei Balan.

Prin scrisoarea nr. 53 din 1 noiembrie 2017, Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești a recunoscut faptul că terenul cu suprafața de 0,30616 ha cu nr. cadastral XXXXX a fost atribuit în mod greșit Dariei Balan.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 4, 5, 166 CPC, art. 12, 206, 207, 216, 220 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX eliberat de Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești la 2 noiembrie 2016 pe numele Dariei Balan și radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile a Dariei Balan asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX.

În cadrul ședinței de judecată din 2 martie 2018 a Judecătorei Hîncești sediul Central, reprezentantul lui Vladimir Butuc, avocatul Radu Dubceac suplimentar a solicitat și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătorei Hîncești sediul Central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vladimir Butuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La 4 februarie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Veronica Patlaciuc a declarat recurs împotriva deciziei din

25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că la ajustarea concluziei sale, instanța de apel, excedând limitele pentru care a fost respinsă acțiunea de către prima instanță, a indicat lipsa dreptului lui la acțiune în condițiile în care nici defuncta Elena Damian, la data completării testamentului, nu a dispus de dreptul de proprietate asupra terenului ce constituie obiectul litigiului.

Astfel, instanța de apel nu a pus la îndoială faptul că dânsul are calitatea de moștenitor testamentar al averii defunctei Elena Damian, dar a interpretat lipsa dreptului lui la acțiune, fără a ține cont de faptul că la 21 februarie 2018, dânsul a preluat întregul patrimoniu succesoral al defunctei.

A precizat că acțiunea înaintată constituie una în revendicare a masei successorale de care a beneficiat defuncta Elena Damian începând cu anul 1950.

Prin urmare, interpretarea în acest sens a instanței de apel este eronată, or, legislația civilă vine să asigure revendicarea dreptului fiecărei persoane, în limitele în care aceasta se consideră lezată într-un drept.

Prima instanță eronat a apreciat acțiunea ca fiind una neîntemeiată, argumentându-și concluzia prin prisma lipsei probatoriului în sensul în care să justifice pretenția inițială.

A remarcat că decizia nr. 9 din 16 ianuarie 1993 emisă de Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești, prin care terenul cu nr. cadastral XXXXX a fost repartizat Dăriei Balan, nu necesită a fi contestată, or, în anul 1993 când a fost emisă decizia indicată în conținutul titlului deținătorului de teren, familia Damian locuia în casa construită pe acest teren, pe când Daria Balan s-a stabilit cu traiul în XXXXX în anul 2012.

Pe cale de consecință, a obiectat că instanța de apel nu doar a interpretat lipsa dreptului lui la acțiune într-un aspect eronat, aceasta a îngădit dreptul la revendicarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și dreptul consacrat prin prisma art. 6 din CEDO.

La 15 martie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Primăria sat. Călmățui r-nul Hîncești a depus referință la recursul declarat de Vladimir Butuc, solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 noiembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 75), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc, ultimul invocând în cererea de recurs că a recepționat-o la 4 decembrie 2018.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 februarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Veronica Patlaciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Veronica Patlaciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Veronica Patlaciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Vladimir Butuc, reprezentat de avocatul Veronica Patlaciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu